

Ngày Xóa Than Ai

Nam hoài không ngủ nữa nghe may con ve sau rã ra sọt cá ruot, Vui nán mãi chờ Lan mới cho phép đi chơi, chờ vừa gặt rơm Vui lại đi te chạy tay cầm theo bao ny-lon trong rừng mỗi may viên bị và một lọ hình vẽ kiếm hai anh em thang Hoa thang Thuan, mỗi bóc vỏ sán thì gặp thang Thuan đang vớt may con cá lia thia tổ trong lu bơi vờ lờ, thấy Vui nó liền hỏi :

- May có mang cá theo không cho bữa với cá tao, hôm kia tao mới bắt được 4 con sủi dach may con cá Phồng của thang Hoa bỏ túi nó bữa chạy dài ...

- Tao đang cho túi nó đông sớt, thang Hoa rơm rồi? tao tính rủ túi may đi kiếm thêm thang Thanh chơi bạn bị với tát hình... kỳ này phải ăn cho may bữa nó te tua luôn ...

- Chờ Ngọc mới sai thang Hoa đi chợ, chơi tát hình chán bỏ mẹ... lát nữa đi tắm sông bãi dõa ăn bữa bữa hôn ...

Thang Vui ngán ngở suy nghĩ nghe cũng có lý, tạm xong rủ túi nó đi bắt dê luôn, nó gặt rơm nhẹ nhàng cõng và bữa thang Thuan bóc ny-lon :

- OK Salem, may cắt dum tao lát về anh may lấy lại ...

Thuan tức nổi mắt xí một tiếng giở qua năm nơi :

- Anh... cái móc xì, may muốn ông thôi cho một cú không ...

Hoa chạy vội hỏi không lại nhìn Vui và Thuan rồi dợt tiếp với nhà tiếng nó vọng lại :

- Hai bữa may chờ tao bữa rồi trước bữa.... chờ Ngọc ới em nhé trên ban nhé ! ...

Tiếng mới dứt bữa thay Hoa chạy vu ra hỏi Vui :

- May có đi không nếu đi thì mau lên ... tôi nay có chiếu phim ô trống học phải đi sớm mới có chỗ gan coi ...

Ngọc trong nhà thấy ba bữa mới ra khỏi công rạo, lên tiếng nói với theo :

- Nhỏ về nhà sớm ăn cơm

Ngọc năm nay 17 tuổi mong muốn bữa biết chơi chuột chổng diên, ô trong xóm có nhiều thanh niên theo nuôi những nang không thích ai hết, có lẽ trong trại tìm Ngọc bữa chọn Vui ... những lần nói chuyện tuy Vui hơi hôn nang một tuổi những ăn nói khéo léo ... giọng nói của con trai dạy thì vô tiếng nghe ngọt ngào, những bữa nang thích nhất ô chơi Vui biết nhiều thói hôn những thói khácVui song ô Sai-Gon mới về xóm nay được may thang, gia đình Vui chắc giàu nên cần nhà tranh vách đất ô sát nhà nang bỏ phá xập thay thế bằng cái nhà to lớn tô tường gạch quét vôi trắng tinh, mái được lợp tôn lạnh của MỹNgọc tò mò nên lên chõa đi xa bao giờ, qua Vui và chờ Lan nang biết thêm được thế giới bên ngoài ...khi trước mắt hai chờ em Vui nang cảm thấy mình què một cục, Ngọc hay nghe chờ Lan từng chút nói rằng bắt chốc theo cách ăn mặc, lời nói chuyện ... Con gái thông thạo trống thanh sớm hôn con trai xấp xỉ tuổi nên Ngọc bữa biết yêu ... con Vui van hơn hẳn với tổ, lớn tông ngông ma van chơi chung với hai em nang những trò trẻ con ...Vui cao hôn nang cô 5 phần chắc tại ăn uống sung sướng nên to con ... Hôm nay bắt rơm vào nghe He tha hỏi Ngọc có dịp gặp Vui, phải tìm cách nào đây cho Vui biết là nang yêu Vui ...mới nghĩ nên đây thôi rồi mà những lúc Ngọc cõng khoe hai cái lúm đồng tiền dưới thớng với cùng bữa bữa hồng ...

Trời vừa xụp tối thang Hoa ăn cơm với vang rồi hỏi thang Thuan đi coi phim, Ngọc mặc bộ quần áo đẹp nhất trong xóm soi mình trong gương. Trời thông cho nang thành hình cần rồi lan da trắng mịn màng không bao giờ bị ăn nắng, bộ ngực này nó căng phồng không mặc áo ngực nên hai cái núm nhón hoặc nhỏ muốn chọc thủng lớp vải Xoa- Pháp xanh da trời. Ngắm nghía hồi lâu Ngọc lại gan cõng soi nhìn ra sân ngang rồi nang biết thế nào Vui cũng qua nhà hẹn với hai bữa em nang, dịp may này Ngọc bữa trong chỗ lâu nay được cùng Vui sánh vai đi chung. Ngọc vô tình cõng trên ban leo lên vòm nam gia bị chạm chuốt lúc khi thoáng thấy bóng Vui ngoài công hông che dấu nơi lòng của mình .

Vui chụp cõng với tay Ngọc lui lại ngồi xuống cái giường kê gan rồi miệng hỏi :

- Chờ coi cái gì mà dõ dõ vậy mà chõa chõu đi chơi nữa....

Vui vừa cười được vài hàng đứng ngay trang cụp-lác của truyện Cô Giao Thao được ai đó nán not chép lại ... Ngọc bữa bỗng mất khi nhận ra cõng truyện mới mới của con bạn nên chõm

tôi giết lại ... Vui đau cuon truyen ra sau lồng cõoi kha kha :

- Hen gì ãoc say me ... chet chò roi nghe chò dam ãoc truyen khiêu dam , Vui met ne ! ...

Ngoc ão bõng khuôn mặt nhõ ke trom bò ngõoi khac bat qua tang, que õi la que, nhõng Ngoc tham nghõ neu mình khong mau giết lại rui nhõ Vui mang ãi rao khap thien hai thì chet ... Ngoc chom tôi ãõa hai tay nhõ muon vo lay Vui, Vui khoai chí vĩa chạy lui vĩa giõ cuon truyen qua khoi ãõa nhõ nhõ. Ngoc cang nong long muon lay lại quyen sach nen rõt het mình, Vui cõ lui lui ve phía sau nen khong ãe y co cai ghe ãõa ãõng chan ãõõng ... “ Ñung ... ” Vui vạp got chan vao chan ghe nga song xoai xuong ãat, Ngoc luc ãõ trong tở the quan tính lao tôi va te sap len mình Vui. Tuy bò te nhõng Vui cung con nháy cõ tình ãõa cuon sach qua khoi ãõa khong cho Ngoc vôi tôi, Ngoc cung ãõa cõ vĩa gì mac du la con gai nhõng õ cái tuổi 17 be gay sõng trau thì sõc may ma Vui lam cho ãõ : Vui cang giang cõ thì Ngoc cang lam ãõ hõn, mục ãõch của Ngoc la chẽ lay lại quyen truyen cho ãõõc. Cuoi cung thì Ngoc nam sap tren mình Vui, va vì ãõa oc cõ lo gianh lại quyen truyen ma Ngoc ãõa quen ãi than phan mình la gai, ãe len mình Vui la trai, nhõ mot cap tình nhan ãõang an ai ...

- Vui, tra lại quyen sach cho Ngoc mau! khong giõn vôi Vui ãõa ...

- Khong, khong, chò ãe len mình Vui ... Vui ... Vui khong tra lại cho chò ãõa ...

- Bay giõ tra cho Ngoc khong ?

- Khong!

- Ngoc ãem tôi ba ma khong tra lại ... la cõ bien phap vôi Vui ãõ. Tra khong ?

- Khong , nhat ãõnh khong tra, chet cung khong tra hi ... hi ... hi

- Bay giõ khong tra ha, coi ne !

Ngoc vĩa noi xong thì ãõa hai tay thoc vao ba sõn của Vui cu let ãõng thôi noi, “ Cho Vui chet ne, cho Vui chet ne khong tra ha, khong tra ha !...”

Vui bò thot cu let thì thet len cõoi chí chõe nhõ bò ãõõi õõi nhap, hat tay Ngoc ra va che nhõng chõi nhot ... ãi lõm nhat quyet khong tra lại quyen truyen. Ngoc thay Vui con chõa khuat phuc thì ra sõc ãe Vui xuong ãõõi nen gach, hai ãõa goi nang cõ kep lay ãõi tay Vui khong cho vung vay, roi dung tay con ãõ ãõam chot vao nhõng chõi nhot của Vui lam Vui bat giac phai tong mình hat Ngoc len ca tac. Ngoc ãõõc the ngoi nhom day, dung mõng ãe len bung của Vui ãe kem lại. Vui bò Ngoc phan kích bat ngõ, õ tở the bò ãõng nen chang biet lam gì hõn, chẽ ãõanh ãe cho Ngoc chu ãõng. Ngoc cang thot Vui cang cõoi, ãõen gan ngat ngõ, nhõ khong con hõi ãõõ nao trong long phoi ... nhõng Vui van cõ cõoi ngat ngeo.

Cuoi cung thì Vui cung phai thet to, “Thoi chõu thua ãõng thot ãõa Vui ãõa hang roi ma ... hi ... hi ... Ne tra chò ãõ lại ne!” Ngoc lien giết lại quyen truyen trong tay Vui, nhõng vì gian cõ hõi met nen nang nga ngõoi ra nam ãe len mình Vui, cõ hai cung nhau vĩa cõoi vĩa ãõõ doc mot cach hon nhien tõõi vui.

Mot thoang troi qua bõng Ngoc giat mình vì phat hien ra ãõieu gì khong phai lam, ãõõnh ngoi trõ day nhõng chõt Ngoc thoang ngõoi ãõõc mot mui thoang thoang toat ra tở ngõoi của Vui, mot mui ãõõm xa phong quen ãõn mui ãõ thõt hõi nong của ke khac phai lam cho Ngoc thay xao xuyen trong long, san ãõ cõ cam tình vôi Vui bay lau va ãõang bõõc vao tuổi day thì nen Ngoc cang thay muon nam tren Vui ãõ ãe hýt ngõi cai mui vò tình yeu. Luc ãõa thì Vui vôi tở ãõa cõ ãe y, chẽ nam im ãõõ trong long van con ãõac chí ve chuyen pha chò Ngoc vĩa roi , nhõng khi nghe tieng hõi ãõõ của Ngoc trõ nen manh va gap rut õ ben cõ , va long ngõc của chò Ngoc phap phong ãe tren ngõc của Vui, mem mai, em em, Vui thay hõi la xao xuyen nhõng cung chõa hieu cam giac ãõ cõ the ãõien tã nhõ the nao trong hoan canh nay. Va Vui cang thay nhot nhat hõn khi ãõa của Ngoc ruc vao cõ va bat ãõa mon men ben vach tã của Vui. Vui khe rung mình, mot cam giac bõt rõt ky ãõ ãõ hai the , gai oc noi cung mình, nhõng con chõa biet lam gì thì Ngoc ãõa om ghì lay Vui va ãõi moi xinh xan nhõ canh hoa ham tieu ãõat len moi Vui mot nui hon nong bõng, man nong ma Vui con ngõ ngan khong biet chuyen gì ãõang xay ra vôi mình . Bao y nghõ ban loan chạy trong ãõa Vui, Ngoc ãõang lam gì ãõay, cõ phai ... chò Ngoc ãõang hon mình, cõ phai chò Ngoc ãõang ... khong biet ãõa, khong the nao, sao ky vay, ãõay ãõ chò Ngoc ma! La chò của Hoa va Thuan ma, chò lõn tuổi hõn mình ma ... that khong the tõõng. Ngo qua!

Vui con thay them mot cam giac rao rốc chay khap than the nhó hang tram tia mau chay ve mot nòng mach chu; vì này la lan này tien có ngóoi con gái nam chan len ha bó mình, Vui lai cam nhan ra bó phan sinh duc của mình tại sao phình to ra gap may lan , riêng Ngọc thì cùng cam giac nđộc vat gì com com này chơi giữa hai nui mình , Ngọc then thung nhòng thay thích lam dau sao này cùng la sủ rung nòng va cham này nôi của nang, sủ nôi hoi giói tính của ke khác phai này thoi thuc nang tông còn mot ... Bong tieng thang Thuan í ôi ô ngoai, “Chò Ngọc ôi, xong chóa! Thang Hoa xí nđộc ba chơi , le len coi chổng het chơi ngoi nđo! Thang Vui có qua chóa vay ?”

Ngọc vóa nghe tieng nđóa em mình vóng ôi ngoai ngoi thì lương cuong ngoi bat day vuot ngay ngan lai ao quan, Vui cùng cuong cuong mau nhóm ngóoi day, Thuan va Hoa thoang mot cai này cùng xuất hiện tróoc mat hai ngóoi hoi. Vui lung tung nđo mat , này hoi cui, lóng hoi khom nđe che này cai quan bó khuc thót ben trong nđoi thang ra ngoai, lúc nđo Ngọc cùng then thung không kem gì Vui, nđoi ma nang ổng hong nhó ngoi lau ben bếp lửa vì lan này tien va cham vào cô the của con trai, va lai la chơi kín nđoa chổ ! ... tuy nhiên Ngọc cùng khai bình tính nđe nđoi pho với hai thang em út của nang.

- Chò sủ soạn xong rồi, Vui cùng vóa môi qua, phai không Vui ?

Vui khe gat này ôm ô: “ Ôi cùng môi qua , ...chổng nao thì tui mình nđi ?”

Thang Thuan nghe the liên hoi : “Trôi ôi, chổng nao ha, vót le chổ nđoi chổng nao, nđi tre la có nđộc nđòng ngong có xem nđo!”

Không nđoi cho Ngọc va Vui tra lói, Thuan nam tay hai ngóoi hoi keo ra ngoai. Ngọc dang tay ra noi “Nêi chò cat quyen ... nay này, nđi tróoc nđi chò róot theo kíp.”

Roi Ngọc cùng róot theo kíp , suot doc nđông con lai, Ngọc va Vui không noi mot lói nao, ke ca không dám nhìn thang vào mat của nđoi phđông, nhòng biet rang ca hai này mong lung nđien chuyen vóa roi môi xay ra, ngô ngô có phai chang la sủ that, ché riêng Thuan va Hoa hon nhiên , mieng loet choet không ngóng noi ve chuyen phim Cao- Boi nàynh với môi da nđo ma choc nđoa này bon noi se nđộc coi.

Ném nđo Vui chap chôn trong giac ngu nđe nghó ve Ngọc, nghó tói khuôn mat nđo bóng len của Ngọc khi nđoi môi nđo lan này tien cham vào môi Vui, Vui van con thay lai, cai cam giac mem mai nđo van con nđeo nđuoi nó ôi trong long không lúc nao ngót ... Vui nđóa hai ngon tay len sủ thó nhó nđe cho xuc giac nó cam nhan nđộc mot sủ that không the ngô, nđe gop ve mot chut dỏ am nao con này lang nđòng ... bong Vui thay Ngọc có cai gì ngoi ngoi, đđông nhó nđien bay giói Vui môi nhan thóc ra rang Ngọc nđep that ! Ngoai khuôn mat mieng bau, nđoi mat long lanh với hang mi dai cong vut nang con có hai ma lum nđòng tien ma lúc nao cùng lam cho nui cđoi nang tran này sủc thu hut ...

Trong lúc nđo, ché cach Vui mot cai vach Ngọc nàyng ngoi ôi tróoc kieng chai lai mai toc bong benh của nang, toc vóa môi goi con thoang mui hđông bó ket. Nang vóa chai vóa mêm cđoi với chính nang ôi trong nđo vóa khi nghó tói Vui, tói cai canh hoi chieu nam trên ngóoi Vui, nđộc om Vui trong vóng tay, ghì chat, nđộc hơn len môi Vui, nđộc ngóoi mui da thót của Vui , cai mui nđac biet của nđóa con trai nđông tuoi day thì khién nang lang lang ngay ngát .

Cùng ke tói hôm nđo Vui thđông hay qua nha của Ngọc chđoi, với cai cô la tìm Hoa va Thuan nhòng thóc te thì Vui nđành tìm kiem mot chuyen gì nđo ma trong tiem thóc của nó cùng không biet la chuyen gì, ché có nđieu la nhòng lan nay khác han : Vui này không con mac ta lon nhó tróoc nđoa ma mac quan Tay sủ-mi nàyng hoang. Hoa va Thuan nđieu lan keo Vui chđoi ban bi, chđoi tat hình hoac la chđoi này ca lia thía Vui nđieu tìm cach tđoi chơi, bao la “may con ca Phđông bó than lan cau het roi” hoac la “tám roi không nđi chđoi dỏ nđộc” Riet roi anh em Hoa va Thuan cùng này chan với Vui, chung ben này ru nàyng thang Thanh chđoi; nđộc dđp Vui cang có cô hoi gan gui Ngọc nđieu hôn. Lúc này Vui vien cô mot cach ngu ngô la mđôn may cuon truyen của Ngọc ve nđoc trong lúc rảnh roi, nhòng nđộc mot thđi gian van không thay Ngọc có phan ổng gì Vui ben quyet nđành nàynh tieng tróoc, viet mot la thó kem theo noi dung vu vô va lói cam ơn tói Ngọc này cho mđôn sach roi cuoi cùng la mánh bao hen ru Ngọc này an chei ...

Ba ngay trôi này lang le ma ... không lang le chut nao nđoi với Vui. Vui van chóa có hoi am nao của Ngọc, nđieu lúc Vui có tình nan lai cho Hoa va Thuan bó này chđoi nđe hai ngóoi có cô hoi

ben nhau những Ngọc hoàn toàn không lo về nào khi nào, Vui càng thêm nồng long, càng thay xao xuyến rung động trước nét đẹp thông của Ngọc, càng ao ước muốn chinh phục ... Nửa hai năm rồi Vui không tài nào chớp mắt được, hình ảnh của Ngọc cứ luôn thoáng hiện về trong óc của Vui, thôi thúc con tim Vui hãy mạnh dạn lao vào tình yêu dù chuyện gì rồi đây sẽ xảy ra cho nó ...

Chiều ngày nào Vui nhận được quyển truyện được Ngọc lên lư trao cho, Vui mừng rỡ vô cùng, linh tính của nó báo cho nó biết là trong quyển truyện này sẽ có lời hồi âm của Ngọc. Và Vui đoán không lầm khi chạy vội về nhà, mở gấp quyển truyện ra và lúc lo tìm cái gì mà Vui muốn tìm. Vui thấy được toàn nguyên khi cầm lá thư của Ngọc ở trên tay, được đọc từng lời văn tâm số của Ngọc, được ngắm những dòng chữ xinh xinh màu mực tím nắn nót trên trang giấy tap trang tinh.

“Vui thân, nửa tờ lâu Ngọc muốn nói hết bao tâm số của Ngọc cho Vui biết những chửa được cái cô may nào thuận tiện, nay san dịp hồi âm này Ngọc muốn tiết lộ vài điều thoát ra từ đây long của Ngọc cho Vui hiểu. Thật ra thì Ngọc thấy ý Vui tỏ lâu rồi, từ cái ngày mà Vui tỏ thành phố đơn về đây rồi. Khác với những đứa con trai cùng trang lứa, từ cách và lời nói của Vui chẳng chần hèn nhiều (tuy thành thạo cũng còn ham chơi), thật làm cho Ngọc nhiều lần suy nghĩ nung nấu, có lúc Ngọc hay nhìn trước kiếng để từ hồi mình về cuộc sống mai sau và nghĩ về cảm giác của Ngọc với Vui, những cung không lặp lại nơi chốn vắng trong lòng Ngọc, lại càng nhớ Vui nhiều hơn. Kể từ nay Ngọc không muốn mình là chủ của Vui nữa, Ngọc chỉ muốn ngang hàng với Vui, được làm người bạn thân tâm số cùng Vui, kể cả vui lẫn buồn. Vui hiểu Ngọc muốn nói điều gì rồi phải không, Ngọc biết Vui thông minh lắm, khác hẳn với năm con trai ở xóm này, nên Ngọc cũng không cần nói thêm nữa. Ký tên- Ngọc. Tài bút : về cái chuyện này an chế thì gặp mặt hay nói !”

Vui cầm lá thư mà mọi hơi rờn ra đột cả lòng. Thật không ngờ niềm vui bất ngờ đến như vậy! Vui thấy hiểu rồi ... đây là một số khéo léo chấp nhận của Ngọc. Thì ra Ngọc thấy ý yêu Vui tỏ lâu, Vui thật xao xuyến quá, cái vui sống của chàng con trai vừa mới lớn thật không thể nào nói hết trong một vài câu nói được khi lần đầu tiên trong đời có một người con gái ngoi lời tham thiết. Thế là năm nào Vui nằm trên giường đọc lại lá thư của Ngọc gần cả trăm lần, đến khi thuộc lâu thì Vui mới chịu tắt đèn đi ngủ ...

Thôi gian trôi qua nhờ tên bạn, tham thoát thì Vui đã chính thức quen với Ngọc được hai tháng. Cuộc tình họ thật hơn hẳn, nỗi nhớ một tờ giấy trang không hèn ở một vết mực nào. Rồi vào những đêm trăng sáng gió mát lại hẹn họ lên lư bên nhau dưới những tán cây chum ruot đã dần tới những cái hôn vùng vờ. Khi trở về, nằm gác tay lên trán vẫn thao thức mãi cho tới tiếng gà gáy gọi bình minh thức dậy. Và tới một ngày kia, một ngày trăng sáng của năm Trung Thu năm đó, dưới góc cây dứa cách nhà Vui một mẫu ruộng, Ngọc đã chính thức viết lên tờ giấy trang ấy hai chữ tình nguyện trao cho Vui ...

- Năm nay trăng thiết sáng ha Ngọc ?

- Ồ, trăng Trung Thu thiết khác hẳn bao giờ, sáng quá, tròn và rõ quá! ...

- Hai đứa mình đã quen nhau bao lâu rồi nhè ?

- Nửa hai tháng rồi Vui, lẽ quá hẹn.

- Ồ, lẽ thật những sao Vui cứ thay càng ngày càng yêu Ngọc nhiều hơn mà không hề thuyên giảm.

- Ồ, Ngọc cũng vậy đó, cứ mỗi lần ôm Vui trong tay nhớ lúc này vậy, Ngọc chỉ muốn thôi gian ngừng trôi mãi, trôi sẽ không bao giờ sáng nữa chúng ta luôn ở bên nhau.

- Sao Ngọc tốt với Vui quá vậy, Vui thấy Vui đâu có cái gì đâu để cho Ngọc thương.

- Vui nói sao vậy, Ngọc thấy Vui thông minh, hiền và ... đẹp trai nữa.

- Thiết ha, Vui cũng thấy Ngọc đẹp thông lắm, nhất là khi Ngọc cười lộ hai má lúm đồng tiền, làm Vui cứ muốn ... muốn hôn Ngọc hoài ha!

Vui nói xong thì ôm Ngọc vào trong cánh tay, đặt lên môi nàng một nụ hôn năm sáu. Ngọc cũng kéo gò Vui xuống để sắp ngang lên năm lá dứa mà người ta vừa mới cắt xuống hồi chiều hôm qua.

- Ngọc à – Vui thì thao bên tai – sao Vui thương Ngọc quá ha!

Ngọc ôm ô trong miêng không nỡ trả lời vì lúc này Ngọc chỉ thay toàn thân vào rồi dõ dẫm sặc sỡ mạnh mẽ tay và nui hơn chạy bóng của Vui đang miet vào nỗi mong của nàng. Ngọc đã tỏ hơi biết bao lần đã tỏ công che lại ban thân không hiện thân cho Vui, những lần này ... lần này sao khác hơn. Chắc nàng đang khuất phục thôi: khi con tim của nàng đã ngã trở trên khoi óc; tiếng hô thồ, mũi da thồ của con trai ngay ngay cổ quẹo vào trong mũi nàng, cổ thôi thúc nàng hãy chấp nhận, hãy chấp nhận rồi đầu sao này bỏ ba con lỏi xom xê và ...

Vui lại thì thao bên tai Ngọc, hồi thồ của Vui làm cho Ngọc nói gài óc cùng mình:

- Cho Vui nghe Ngọc.... Cho Vui rồi, Vui thông Ngọc qua ha!

Trong thoáng chốc rồi Ngọc không biết trả lời sao, những nàng biết rồi con trai đang nam trên mình nàng chính là người mà nàng yêu nhất. Ngọc nguyên làm bắt cổ chuyện gì cho Vui rồi chờ hạnh phúc cùng chính nhờ nàng không hề có cái hạnh phúc đó vậy!

Ngọc khẽ gât đầu rồi khẽ cho Vui hiểu rồi là nàng đã tỏ nguyên ...

Vui tỏ tỏ cô từng chiếc cut áo trên người của Ngọc ra. Bởi ngọc này nó mềm mềm rồi sờ ra ô trông mát Vui, dõ anh chàng vâng vâng thoàng Vui có thể thay rồi sờ sờ sang tron vùng cao của chung. Khi chiếc cúc cuối cùng rồi bật tung một cách vui và thì đã thay Vui vức mát vào giữa ngực nàng hít thồ mũi da thồ con trĩnh nguyên rồi mát. Ngọc chột thay toàn thân day rùng. Nàng chỉ biết dõ mình cong theo đầu mọi và chột rồi dõ dẫm của Vui. Vui con tham lam vớ hơn lên ngực vớ lon ban tay vớ vớ khắp hang cùng ngõ hẻm của Ngọc làm cho hai chân Ngọc càng lúc càng dang xa ... Rồi mọi Vui hơn lên cái núm vú xinh xinh rồi thì ngậm nó vào mút nhẹ nhẹ rồi nhanh mạnh dần. Bui chun chut tham lam nhờ rồi tre lâu ngay thêm sữa mẹ ... Ngọc dõ người rồi nhận cái nhót nhất không làm nàng thay khoi chầu trai lại con toa lần khắp cô thể ... Vui bắt đầu hơn xuống vùng bụng khiến Ngọc thót ruột lại ... Ngọc ôm chặt đầu Vui kéo trở lại. Ngọc muốn cho rồi những lần nuôi tiêc muốn bao về cái quý nhất của rồi con gái. Những ban tay tham lam của Vui đã khẽ kéo quan nang xuống và cùng lúc rồi không hiểu tại sao Ngọc lại hồi nhạc mong lên cho Vui kéo tuốt quan nang xuống đầu gối và rồi cô han quan nang ra ... Vui ngay người ngăm nhìn thân hình tuyệt mỹ của Ngọc dõ anh chàng và chồ Hang Nga nhờ rồi tình chiều sang hơn lên sờ rồi tam thân nga ngọc ... Vui vuốt nhẹ cặp đùi thon dài và ngáp ngồng dõ rồi ô ngon rồi phủ lên cơ rồi mềm mướt, hồi ấm của những giọt sông con rùng. Cảm giác tròn tròn mềm mềm làm Vui thay khoi chầu hôn ... Thế là Vui cúi đầu hơn một cách trân trọng lên gò ve rồi một lần nữa và rồi xuống liếm nhẹ lên hai cạnh cửa con khép kín của rồi nàng nguyên nhờ muốn gọi cửa xin vào thì Ngọc bắt ngồi day trong một chút lý trí con xot lại nàng nhẹ kêu khẽ :

- Những Vui ôi ... Ngọc sờ ...

Vui ôm Ngọc vào lòng hơn say đắm lên rồi mọi chín mong , ban tay không ngừng vuốt ve rồi ngực thanh tan san chắc hẳn như hoa song, trong giây lát Vui khẽ nhàng rồi Ngọc nam xuống ... Vui nam song song ngực chiều kéo hai đùi Ngọc đang ra hao hốc trở lại khám phá rồi nàng ... rồi Vui nhờ con rần rần rồi tìm thấy hang cửa mình lên rồi xuyên qua rồi cơ chui vào âm rồi uốn eo quết ngang quết dọc ... Ngọc thay cái sông dõ dập nhờ ngon song rạo rạo rồi tổng rồi khẽ me khắp cô thể, mọi thồ trong mình cùng một lúc trao ra hết ... Ngọc dụi đầu vào giữa hang Vui nhờ muốn tranh ne ... hai tay quẹo quào ôm rồi Vui nhờ muốn bấu víu vào cái phao rồi khoi bỏ chet rồi nuôi trong biển khơi lạc ... nàng trần người thót tiếng re re :

- Ahhh...Ahhh...Vui ôi ...Ồ...ồ...Vui ...

Lay đầu ra hít một hồi dài vì này giờ bỏ rồi xuôi xuôi ra làm ngáp thồ, Vui hạp tập cô quan mình cho cái vạt trườn giống công công thoát khỏi sờ gò bô ... Ngọc mở to hai mắt trần trụi nhờ đang bỏ thôi mien nhìn cô quan sinh dục của chàng con trai ô rồi tuổi sung mãn sông sông bắt tung ra nhờ cái lo-xo gât gu lác lác ...Vui vức đầu trở lại giữa hai đùi Ngọc tiếp tục công phá thanh trì con gái , hai đùi Vui ép tới trong rồi vớ thốc thêm muốn sờ và chạm xác thồ, Ngọc ha miêng rồi nhận trai công to thập thồ chui vớ thút ra dõ sờ rồi nhiều khiến của nỗi mong Vui ... mũi vớ mềm mềm cảm giác ấm áp trong cái công ngắc gât vuốt con cơ sờ mềm mại của da thồ làm Ngọc me múi bắt chấp tất cả nồng nhiệt rồi tiếp, bui mút cuồng nhiệt nhờ đang an ca-rem ... nồng. Rồi kỳ lạ ô chơi cay ca-rem này không tan chảy rồi rồi ma lại to hơn , công hơn , hình nhờ dài thêm hơn trong khi rồi vớ ri re ra hoa rồi rồi miêng thơm tho của nàng ...

Trước khi cho cái bỏ phan nói liền cô thế nam nữ vào Vui nhìn sâu trong mắt Ngọc khẽ hỏi :

- Ngọc có hơi hân khi cho Vui ... không ?

Hàng lông mi dài cong vút tỏ tỏ khép lại Ngọc nham mắt trong tiếng thở đơn đáp hơi hớp khẽ lạc nữa . Vui và Ngọc cùng một lúc reo lên :

- Ahhhh....khi lớp da bóc nữa rồi trai tắn bỏ keo trát hân xương và bóc man che chân rồi con gái bỏ nằm thung. Nong rất qua, cả hai lồm ngồm nằm im trong nỗi nữa rồi thong qua của cơn nữa tình ái, cùng là cái giá phải trả cho số hoàn lạc nữa rồi ... mỗi nữa mong tay Ngọc bấu chặt lồng Vui rồm mau rồi long dần khi số nữa rồi dần biến mất những cho cho cái sống tăng nhanh theo nữa nhập nhòm nhộp nhang của Vui ra với trong cô thế tròn oot của Ngọc. Cả hai ngồm song tấu khúc nhạc giao ... hớp, tiếng reo reo ngân vang hoa tiếng sốt soát của nằm là dĩa bên đôi to dần và không gian nhỏ ngồm lại khi Vui và Ngọc không lúc gong ngồm rung mình xuất tình ... chạm dứt bàn hớp xồm, hơi van giờ nguyên nhộp cau nhỏ nói liền nam nữ ôm chặt lấy nhau mà linh hơn và thế xác cả hai nhỏ hoa nhập lại thành một thế ... Một lần nữa ... rồi lại lần nữa ...Vui và Ngọc lại nữa vào rồi nhau cho tới khi cô thế mệt nhọc khoai lạc, nhúc cam nữa áp không còn có thể chừa thêm nữa nữa thì mỗi chầu về. Vui dịu Ngọc nữa trong ánh sáng sang vang vạc, lúc này mặt trăng nhỏ có vẻ tròn hơn cùng nữa mằm cõi không tình chia sẻ tình yêu tròn vẹn của hơi ...

Và cùng kẻ tỏ nằm rồi Vui và Ngọc hân hoan hào hức chìm nằm ngụp lặn trong biển tình, trong làn song ái an cho nên một ngày khi Vui vừa bóc vào cửa thì Ngọc nữa ôm chặt lấy, bắt khóc nức nủ trước ánh mắt kinh ngạc của thang Hoa và thang Thuan. Ngọc nghen ngao cho biết giá mình nang sẽ đơn ra Huế vì nằm với ba nàng phải đi chuyện tới rồi và Ngọc phải theo ba, sẽ xa Vui. Vui lang ngồm nữa, trôi nổi nhỏ quay cuồng, coi long tan nát, tuy hai mắt khép lại những không can nữa những giọt lệ lồm trong tran lặn xuống rồi mà non. Vui không thay gì ngoài một màu nằm tới, tại Vui nữa chỉ còn nghe nữa loang thong tiếng Ngọc khóc bên vai, nức mặt lặn oot cả ao.

Tới hôm rồi Vui và Ngọc trang nằm không ngủ ngồi trên bang ghế gỗ trước sân, hai ngồm ôm chặt lấy nhau nhỏ số giờ chia ly thỉnh linh nên bớt là hơi. Trôi nổi cùng xót xa cho mọi tình của hơi, mặt trăng đồng nhỏ xấu hơn nữa không giúp nữa gì đau mình sau vang mây, tiếng de kêu reo ra phủ hoa với tiếng ech nhai tạo thành một giai điệu sau thăm bị ai than khóc cho nữa hoa tình yêu sôm nủ tới tan của rồi trẻ.

Ngan trung xa cách rồi rồi lại một tuần có khi 4-5 là Vui và Ngọc gọi cho nhau những nhũ thông nữa viết bang mộc hoa với nữa mặt. Nằm gan một nam thì tạo hoa lại rồi treu, bên có Mau Than nữa xảy ra, rồi rồi bỏ rồi rồi rồi Vui bắt tin của Ngọc, hơi thăm mãi thì mỗi biết nhà Ngọc bị trung phao kích những không biết rồi có ai còn song hay không ...

Ngọc ôi , em còn song hay nữa mãi mãi là bỏ Vui trong nỗi khác khoai rồi chồ.

Het

De Cu (truongkiem@hotmail.com)

Kinh Bích Lịch (kinhbichlich@yahoo.com)

June 8, 2001

Vai hàng: Đây là lần nữa tiên hớp tác viết truyện với anh De Cu. Tôi xin ngỏ lời cảm ơn anh nữa cho tôi có cơ hội học hỏi thêm từ anh những lời suy nghĩ bóc trần, lời van sùng sẽ và rồi ngộ phong phú. KBL